

graphen, nemlig, naar To have lige mange Stemmer. Naar ved den første Afstemning Ingen har det tilstrækkelige Antal Stemmer, saa finder Umvalg Sted; det er gaaet over i den almindelige Devidstid. Anden Gang bliver der ogsaa valgt frit, og opnaaes der da ikke et sandt Overtal i Stemmer, saa finder en tredje Afstemning Sted mellem de To, der havde fleest Stemmer. Det er ganske rigtigt, at den tredje Afstemning ikke altid finder Sted, men det staaer der heller ikke. Bestemmelsen gjælder kun for det Tilfælde, at Ingen har opnaaet et virkeligt Fleertal ved den anden Afstemning, saa finder der et bundet Valg Sted mellem de Tvende, som ved anden Afstemning havde fleest Stemmer; men Stemmerne kunne ogsaa ved denne tredje Afstemning dele sig lige, og saa gjør Lodtrækning Udslaget. Det Hele kunde fremstilles udførligere, men man er saa vant til denne Valgmaade, at det ikke har været anseet for nødvendigt, og Udvalget troede, at det ikke var ønskeligt at udtrykke sig bredere, end her er skeet.

Nielsen: Det var, fordi denne Paragraph mulig kunde blive anvendelig paa samtlige Valgkredse, at jeg troede, at det kunde være ønskeligt, at der fandtes en bestemt Udtaalelse i den om, hvorvidt og i hvilke Tilfælde der skulde finde en tredje Afstemning Sted, da der ellers for Valgbestyrrelsen kunde være Tvivl, om der skal finde 1, 2 eller 3 Afstemninger Sted.

Formanden: Den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds har Ordet.

Bloug: Jeg begjærede blot Ordet for at afvise en, som det forekom mig, ganske overflødig Indsigelse; men da det er besørget af den ærede Ordfører, har jeg intet Videre at sige.

Fischer: Jeg skal i eet Punkt give den ærede Ordfører Ret, naar han nemlig udtrykte sig saaledes, at jeg har gjort Indsigelse mod en Yttring, som ikke var brugt; thi den Yttring er virkelig ikke brugt, hverken af den ærede Ordfører, eller af nogen Anden, at de hævdede for sig som Medlemmer af Fællesudvalget en kvalificeret Fortolkningsret ligeoverfor Grund-

loven. Denne Yttring er virkelig ikke brugt, og naar den ærede Ordfører altsaa vil stille Sagen paa den Maade, saa har han Ret i at sige; at jeg har polemiseret mod Noget, der ikke er sagt. Men noget heelt Andet er det; om ikke den ærede Ordfører alligevel, og det endog i sit sidste Foredrag, klart og tydeligt hævdede for sig, ifølge sin særegne Egenkab som Medlem af Fællesudvalget, en særlig Fortolkningsret ligeoverfor Grundloven. Jeg vil blot tillade mig at minde om den Yttring, hvormed den ærede Ordfører sluttede. Han sagde, at, da han havde været Medlem af Fællesudvalget, ansaae han det for sin Pligt at give Oplysning om, hvad der havde været tænkt paa i Udvalget. Maa jeg da spørge den ærede Ordfører, hvori han fandt Anledning til at give os den Oplysning, naar det ikke skulde være deri, at vi Andre, som ikke vare Medlemmer af Udvalget, men som dog havde den Pligt at stemme over Udkastet, deri skulde finde en særegen Veiledning til at oplyses om, hvad der var Grundlovens sande Mening.

Madsig: Det ærede Medlem, der nu satte sig, nævnte, da han nedlagde sin Indsigelse, ikke udtrykkelig mig; han tog Hensyn til Ordføreren og den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Bloug), men jeg er omtrent i samme Tilfælde. Jeg skal gjøre opmærksom paa, hvad jeg har sagt i Begyndelsen af Discussionen. Jeg har i et Øieblik, da alle Medlemmer af det daværende Fællesudvalg, saavidt jeg erindrer, levede og ere tilstede, paaberaabt mig, hvad der i Fællesudvalget var den almindelige Opfattelse, og jeg har opfordret, hvem der kan, til at fremsætte Indsigelse mod den historiske Bemærkning, jeg gjorde. Den historiske Bemærkning anseer jeg mig for berettiget til at gjøre; jeg har paa en Tid, da Controlen kunde føres, underkastet den den eneste Control, der kunde føres, og her er en af dem, der kan udøve Controlen: det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ). Men jeg skal tilføie Et endnu. Jeg provocerer Enhver til at paavise, om der paa de Steder, hvor der under den paafølgende Forhandling af Forsatningsudkastet i de gjentagne Rigsdage findes Yttringer om Betydningen af Forholdstalsvalg-